

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: Udrag fra Fulvia

Citation: Kaalund, H. V.: "Fulvia", i Kaalund, H. V.: *Fulvia*, 1891, s. 107. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund02val-shoot-idm140027968604256/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fulvia

— Selv Aquilinus, som har tvivlet længst
og ivrigst af dem Alle søgt dit Spor,
er med at hylde Dig som Halvgudinde.

FULVIA

(afsides, idet hun knuger Haanden mod Hjertet)

O, gid han var udslettet af mit Minde!

(højt.)

Nok, nok! Hvad jeg skal gjøre, nu jeg véd!
Selv vil jeg knuse Billedstøttens Hoved,
— styrte mit eget Afgudsbilled ned!
— I Nat det skal alt ske! — Nu er det lovet!

THEODOROS.

I Fald det røbes, koster det dit Liv!

FULVIA.

Nu vel! saa soner jeg min Hedningbrøde
og lider Straffen for det Selvbedrag,
hvoraf I To har vækket mig i Dag!

MENIPPUS.

Men vi da? — Vil du atter os forstøde?
Følg med os, Fulvia! følg os til Rom!

FULVIA

(besluttet.)

I Morgen kan vi tales ved derom.
Hvad jeg har sagt, staar fast; lad mig kun bøde!
— Nu trænger I til Hvile — følg mig, kom!

(Hun trækker Hættten over Hovedet og gaar, fulgt af Brødrene, ind i
Klosteret.)

(Tæppet falder.)